

L'esforç aglutinador dels comunistes

«Les forces situades a l'esquerra del PSOE —nacionalistes o no— estem condemnades a entendre's». Per a Pedro Zamora, secretari general del PCPV, només aquesta opció pot fer front al govern i permetre a aquests partits d'arribar al Parlament de l'estat, en un moment de «dretanització» dels partits socialistes europeus.

Fúlvia Nicolàs

—**¿Com valoreu els comunistes, més de dues setmanes després, els resultats del referèndum sobre l'OTAN?**

—La valoració dels resultats, per descomptat, és negativa, perquè les conseqüències de la victòria del «sí» ho són, i més encara per a nosaltres, al País Valencià, que vivim en una costa fortament amenaçada en cas de crisi bèl·lica al Mediterrani. A la campanya, però, hi hem trobat algunes coses positives. Ha servit per reviscolar el funcionament de la democràcia. Sectors professionals i forces de la cultura han passat a la posició crítica que els pertocava, la que els correspon socialment, i ha estat positiva, també, perquè ha suposat un desgast del govern socialista, s'han aclarit moltes coses. La campanya ha posat de manifest, precisament, que el govern ha emprat els instruments de poder amb un interès partidista, cosa que és molt lluny d'aquelles intencions ètiques i de moralització que expressaren en arribar al poder.

—*Tanmateix, el triomf aclaparador del sí a la major part de l'estat és interpretat com un reforçament de les posicions i del suport social al PSOE.*

—Crec que aquesta campanya ha posat de manifest, precisament, que qualsevol avanç democràtic en aquest moment a Espanya passarà pel trencament del sistema bipartidista ara existent. El govern emprà, en els darrers dies de la campanya, l'argument de preguntar a l'electorat «¿Qui gestionarà el no?», una pregunta molt intel·ligent, que juga amb la por que la gent té a Fraga, i que ha estat decisiva per a molts milions de votants. En el nostre marc polític, la garantia que el PSOE continuarà en el govern és l'existència, a la seua dreta, de Manuel Fraga i la Coalición Popular, i el

«Qualsevol avanç democràtic suposa trencar el bipartidisme».

fet que no hi ha un moviment polític articulat a la seua esquerra.

Per això dic que el fet que, d'una banda, amplis sectors socials s'hagen mobilitzat en contra de les posicions del govern i que, de l'altra, molts altres s'hagen vist «obligats» a votar contra la seua consciència, suposa un fort desgast per al PSOE. Desgast, però, del qual podria recuperar-se fins i tot abans de les eleccions, si les forces situades a la seua esquerra no són capaces d'articular una alternativa diferent.

—*¿I com valoreu el fet que a Catalunya, a Euskadi i Canàries, precisament, haja guanyat el no?*

—Crec que a Canàries és on el vot negatiu a la permanència d'Espanya a

l'OTAN té un significat més clar, des del moment en què es tracta d'una de les zones amb més risc si esclata una confrontació bèl·lica. És el punt geoestratègic més llaminer per a l'OTAN, i els canaris, en això, hi han vist un perill molt evident. Pel que fa a Catalunya i Euskadi, crec que allí el vot negatiu ha estat el resultat d'un nivell cultural més alt i d'una situació econòmica més desenvolupada que a la resta de l'estat. El fet que en aquelles autonomies no governe el PSOE, sinó una dreta no equiparable a la de Fraga, però dreta, ha evitat el vot positiu de la por, el vot útil. I també, en una petita franja, es pot haver donat

el vot de «càstig» al govern, per la forma en què ha gestionat la política de l'estat cap a aquelles nacionalitats. Però descarte absolutament que el triomf del «no» siga un triomf dels governs nacionalistes basc i català. Al contrari, ells mateixos s'han manifestat sempre pro-atlantistes. Crec que s'ha tractat més d'un vot per la pau i el desarmament que cap altra cosa, més i tot que un vot de caire nacionalista.

—*Al País Valencià, concretament, ¿com penseu treballar per l'articulació de les forces socials i polítiques a l'esquerra del PSOE, i amb quines compteu?*

—Les forces a l'esquerra del PSOE, nacionalistes o no, estem condemnades a entendre'ns. Crec que és l'única possibilitat de fer front a la política econòmica del govern, i de tenir una veu al Parlament de l'estat... Els comunistes

fem un gran esforç per articular aquestes forces: el moviment obrer, les reivindicacions nacionals i els moviments socials alternatius —ecologistes, feministes, pacifistes...

Creiem que és prioritari, i, pel que fa al nacionalisme, em pense que al País Valencià avançarà la consciència nacional en la mesura en què els treballadors assumeixen aquest programa, que el nacionalisme s'estendrà si l'assumeixen els qui no ho veuen encara clar. I el mateix passa amb els moviments «alternatius», com el pacifisme, que encara no ha calat en moltes zones obreres tradicionals, cosa que explica, per exemple, com ha pogut guanyar el «sí» en indrets on l'esquerra sempre ha tingut molta força...

Tanmateix, la quantitat de col·lectius pacifistes i anti-OTAN que han sorgit arreu del País Valencià, al marge de la Coordinadora Pacifista i de la Plataforma Cívica inclús, demostra una gran vitalitat social, unes ganes d'avançar i una força que supera, amb molt, els moviments polítics organitzats, als quals ens tocarà, i ben de gust, prestar-los els projectes, les anàlisis... per treballar junts.

A nivell més estrictament polític, crec que l'articulació que al País Valencià necessitem en aquest moment passa per treballar juntes les diverses forces comunistes, la Unitat del Poble Valencià —una força nacionalista d'esquerreres ben organitzada, de gran entitat— i altres sectors quantitativament menys importants encara, com la Federació Progressista i algun que altre grup socialista.

—I, ¿com queda en tot això la unitat de les forces comunistes, després de la darrera crisi que dividí el partit?

—Creiem que la crisi s'ha fet veure més forta que no pas el que ha estat realment. La campanya del referèndum ha posat de manifest que, en parlar dels «comunistes», tothom fa referència al Partit Comunista nostre; ací, al PCPV. Un petit grup ha quedat marginat del partit i nosaltres hem pogut reprendre aspectes polítics que mai no havíem d'haver abandonat, com, per exemple, l'interés del problema nacional del País Valencià. També havíem abandonat, a un altre nivell, l'actuació unitària amb altres grups i partits polítics. Entenem que l'aportació més important que podem fer ara els comunistes és la reconstrucció de l'espai polític a l'esquerra del PSOE, fins i tot per damunt dels nostres interessos de partit. Estem disposats a avançar cap a la unitat dels comunistes, però sense que això ens impedisca treballar amb els altres grups polítics de l'esquerra, objectiu prioritari o, si més no, de la mateixa importància.

Molta gent, entre ells Televisió Espanyola, estan molt interessats que no hi haja unitat entre els comunistes, però aquesta és possible, com ha demostrat, ara fa poc, la reintegració del Partit Comunista Obrer Espanyol, liderat per Líster, al si del partit. Respecte als altres grups, és possible avançar més amb el PC de Gallego que no amb el de Carrillo. Si ens contraposen la unitat dels comunistes a l'articulació de les forces de l'esquerra, i ens fan triar, nosaltres haurem d'escollir la segon opció, tot i que estem per totes dues coses. □

NOVETATS EN LLIBRES

RONDALLES VALENCIANES

Enric Valor

Col·lecció Enric Valor, número 6.

FEDERACIÓ D'ENTITATS CULTURALS DEL PAÍS VALENCIÀ

IOLANDA, LA FILLA DEL CORSARI NEGRE

Emilio Salgari
L'Esparver, 48

El Corsari Negre ha mort, però la seva filla segueix els seus passos.

EDICIONS DE LA MAGRANA

MANUEL MILÀ I FONTANALS EN LA SEUA ÈPOCA

Manuel Jorba

Trajectòria ideològica i professional. Col·lecció Biblioteca de Cultura Catalana, núm. 54. Premi de Recerca Literària, de la Generalitat de Catalunya. 1985.

CURIAL EDICIONS CATALANES, S. A.

L'ARCA DE NOÉ, S. A. —FANTASIES—

Martínez Ferrando

Edició a cura de Josep Piera. Un suggeridor recull de contes d'un clàssic de la nostra narrativa. Col·lecció Gregal Juvenil.

GREGAL LLIBRES

ÉS MOLT SENZILL, DIGUEU-LI CATALUNYA

Josep Guia

L'autor, un català del sud, com ell s'anomena, diu les coses pel seu nom, i ens fa una proposta que trenca amb el vell catalanisme regionalista.

EL LLAMP

RETALLS

Joan Barceló
Col·lecció «Originals», 52 pàgs.

Un dels últims treballs de l'eximí escriptor de Menàrguens, el malaguanyat titellaire de mots i proses que aquí ironitza sobre les conseqüències del «progrés» en el món rural.

EL LLAMP

DICCIONARI CASTELLÀ-CATALÀ

Els diccionaris de l'Enciclopèdia. De venda en llibreries.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

LA GRAMÀTICA A L'ESCOLA BÀSICA

Anna Camps Mundó
III Premi Barcanova a la Renovació Pedagògica

Reflexions i propostes de treball de llenguatge a partir de l'anàlisi del desenvolupament de les estructures cognitives i lingüístiques infantils.

BARCANOVA

LA GUERRA DE LA COTXINXINA

Joan Perucho
El Balanci, 182. 192 pàgs.

Les aventures d'Alfred Darnell a la Cotxinxina, plenes de personatges fabulosos, dins l'estil fantàstic que caracteritza l'obra de Joan Perucho.

EDICIONS 62

JUST ABANS DE LA GUERRA AMB ELS ESQUIMALS

J. D. Salinger
Traducció de Quim Monzó

El clàssic més misteriós del segle XX.

EDITORIAL EMPÚRIES

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València